

ogsaa saaledes, at det lod til, at der ikke var nogen egentlig Fare ved at antage Forslaget, altsaa finder jeg dog ikke, at jeg vil tage det tilbage. Med Hensyn til det Vædringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 5te District (With), saa vil jeg blot bemærke, at, naar man tænker sig, hvad Folgen vilde blive, hvis vi opsatte Valget til October, saa vil det blive en meget uheldig efter de Mænds Anskuelse, som mene, at vi skulle have Pensionsskyrden allerede nedsat i det næste Finantsaar. Vi ville nemlig, hvis Revisorerne ikke nu tiltræde deres Function, umuligt til næste Finantsbudgets Forelæggelse kunne have alle de nødvendige Oplysninger, som vi maae have, for at kunne ned sætte Pensionen uden at begaae Uretfærdighed, derfor forekommer det mig, at det vilde være meget misligt at følge hans Forslag, og jeg er forvisset om, at alle de Mænd, som virkelig ville have Pensionsskyrden bragt i et ordentligt Forhold til Statens øvrige finansielle Forhold, de maae stemme imod det. (Flere Stemmer: Nei! Nei! Jo! Jo! Formanden ringer).

With: Foruden hvad jeg allerede har anført til Styrke for mit Forslag, skal jeg endnu blot tillade mig at anføre, at Landsthinget, efter hvad jeg nu erfarer, har besluttet at opsætte Valgene til October, og det synes derfor rigtigst, at vi følge den samme Regel. Med Hensyn til det af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Vædringsforslag, da forekommer det mig, at de Bestemmelser, det indeholder, allesammen mere høre hjemme i Revisorerne's Instrux, end de egne sig til at gjøres til Gjenstand for særlig Afstemning; men denne Instrux vilde vi ogsaa faae mere Tid til at forfatte til October end nu, og at lade Revisorerne selv forfatte deres Instrux, synes mig dog at være mindre passende.

Ordføreren: Siden det er bragt paa Bane som en afgjørende Grund, hvad Landsthinget har besluttet, saa troer jeg, at jeg tør sige, at Landsthinget Ingenting har besluttet endnu i denne Sag, men, hvad der er passeret med Landsthinget, som ganske sikkert kan give Folkethinget nogen Anledning til Overveelse, det er, at vi herfra, et Udvalg af Finantsudvalget, have samtalt, confereret med et Udvalg

af Landsthingets Finantsudvalg og ere blevne enige med dem om de Indstillingspunkter, som her ere gjorte. De have været Landsthingets Udvalg communicerede, de have været læste af dem, førend de ere bragte frem her, og de have leveret os dem tilbage, erklærende, at de vare ganske stemmende med det, vi vare blevne enige med disse 4 Mænd om. Disse 4 Mænd have siden foredraget Sagen i Landsthingets Finantsudvalg, der endnu sidder og delibererer over forskjellige andre Gjenstande, og, saavidt jeg veed, er man i dette Finantsudvalg ikke kommen til den samme Beslutning, derimod er der sagt mig, siden vi ere paa Rygternes Gebeet (Fal), og det ene Rygte er saa godt som det andet, at de vilde gjøre Anvendelse af den Paragraph i Grundloven, som hjemler Thingene Ret til at ned sætte en Commission for at tage almeennyttige Gjenstande under Overveelse. Det skulde nu glæde mig meget, om de vilde gjøre det, fordi jeg er glad over at see enhver Udvidelse af vor Frihed, uagtet jeg troer, at det var en temmelig vid Brug, der i saa Fald blev gjort af den nævnte Paragraph, men det skulde, som sagt, glæde mig, om de gjorde det, thi jeg ønsker Intet hellere, end at man gjør saamegen Brug af den som muligt, og Exemplet, hentet fra Landsthinget for et Foretagende af den Art, vilde jo være herligt. See, det er, hvad jeg veed, jeg giver det ikke ud for mere end et Rygte, og jeg tager ikke det, det ærede Medlem har meddeelt Thinget, for mere end et Rygte, om hvilket jeg troer, at det var uheldigt, at det blev meddeelt.

Grundtvig: Jeg skal aabent vedskjende mig et Andragende om, at den hele Lov udsættes, til vi samles igjen, eller de, som skulle samles efter os; jeg mener nemlig simpelt, at vi gjøre vel i at overveie det 2 Gange, for vi begynde med Udværelsen af nye og stærkt lønnede Embedsmænd, og det i en Sag, hvor det er et meget stort Spørgsmaal, om det virkelig vil føre til Maalet. Der er vist Ingen, der mere end jeg deler det fromme Ønske, som den høitærede Finantsminister ogsaa har vedskjendt sig, at den aftagende Pensionistte engang maatte komme til at svare til sit Navn, men jeg troer rigtig nok, at, hvad der allerede